

Patent dodatkowy
do patentu 60 799

Zgłoszono: 08.V.1970 (P 140 491)

Pierwszeństwo:

Opublikowano: 15.VII.1972

Kl. 76c, 10/05

MKP D02g 1/00

UKD

Współtwórcy wynalazku: Jerzy Izdebski, Ryszard Jarniewicz, Leszek Ostrowski, Kazimierz Brzeszczyński

Właściciel patentu: Toruńska Przędzalnia Czesankowa, Toruń (Polska)

Pękołapacz do przędzy

1

Wynalazek dotyczy pękołapacza do przędzy składającego się z płytki i umieszczonego nad nią wahadła przeznaczonego do usuwania zgrubień przędzy w przewijarkach przędzy.

Znany pękołapacz do przędzy z patentu nr 60 799 posiada płytkę spełniającą rolę podstawy oraz umieszczone nad płytką wahadło składające się z ramienia i stopki. Odległość między podstawą a wahadłem jest regulowana śrubą. Promień krzywizny stopki jest większy od długości wahadła przez co wychylenie wahadła powoduje zamknięcie szczeliny między podstawą a stopką wahadła. W pękołapaczu tym istnieje możliwość powstania dodatkowych zrywów przędzy co powoduje spadek wydajności maszyny.

Celem wynalazku jest udoskonalenie znanego pękołapacza do przędzy przez połączenie wahadła z nożykiem ucinającym przędzę oraz wprowadzenie elementu regulującego wychylenie wahadła.

Zgodnie z wynalazkiem pękołapacz do przędzy składa się z płytki i osadzonego nad nią obrotowo wahadła posiadającego ramię połączone ze stopką i po jego przeciwnej stronie nożyk. Ramie wahadła posiada element regulujący czułość pękołapacza na przykład w postaci wkrętu. Wychylenie wahadła spowodowane zgrubieniem lub innym błędem przędzy powoduje opadnięcie nożyka, który przecina przędzę.

W odmianie pękołapacza ramie, na którym osadzony jest element regulacyjny w dolnej części

2

wygięty w kierunku przeciwnym do kierunku przesuwania się przędzy.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia pękołapacz w przekroju poprzecznym, a fig. 2 — odmianę pękołapacza.

Jak uwidoczniło na fig. 1 na osi 6 umieszczone jest jarzmo 7, do którego przymocowane jest wahadło swobodnie wychylające się pod wpływem impulsu pochodzącego od przędzy przesuwającej się w szczelinie utworzonej między podstawą 2 a stopką 8. Wahadło zbudowane jest z blachy w ten sposób, że jedną jego część stanowi nożyk 9 odcinający, drugą — ramię 10 i stopkę kontrolującą 8. Ramie 10 i stopka 8 są połączone spoiną 11. Pod wahadłem znajduje się płytka 2 tak usytuowana, że krawędź tnąca nożyka 9 i stopka kontrolująca 8 są do niej równoległe.

Na skutek siły ciężkości stopka 8 przylega do płytki 2, a nożyk 9 odcinający jest uniesiony do góry. Zgrubienie lub inny błąd przędzy 12 przesuwającej się między płytką 2 a stopką 8 powoduje podniesienie stopki 8 obrót ramienia 10 i opadnięcie nożyka 9 oraz ucięcie przędzy. Element regulacyjny 13 reguluje siłę docisku stopki 8 do płytki 2 przez co wpływa na szybkość wychylania się ramienia 10 i szybkość opadnięcia nożyka 9.

Stosowane szybkości przewijania zapewniają wystarczająco duży impuls do przecięcia przędzy, ponadto sama przesuwająca się przędza w chwili

styku z ostrzem nożyka 9 powoduje przyspieszenie odcięcia błędu przez zakleszczanie i dociskanie ostrza do płytki 2.

W odmianie pękołapacza ramię 10 w dolnej części jest wygięte w kierunku przeciwnym do kierunku przesuwania się przędzy co pozwala na wyeliminowanie stopki 8. Impuls pochodzący od zgrubienia przędzy powoduje wychylenie ramienia 10 z elementem regulacyjnym 13.

Czas zadziałania pękołapacza jest bardzo krótki, przędza przecięta jest w odległości od 3 do 10 cm za błędem.

Zastrzeżenia patentowe

1. Pękołapacz do przędzy, według patentu nr 60 799, składający się z płytki oraz osadzonego nad nią obrotowo wahadła, **znamienny tym**, że wahadło osadzone na osi (6) posiada z jednej strony nożyk (9) a z drugiej strony ramię (10) z elementem regulacyjnym (13) zakończone stopką (8).

2. Odmiana pękołapacza według zastrz. 1, **znamienna tym**, że ramię (10) jest wygięte w dolnej swojej części.

